

Maa jeg gøre endnu en Bemærkning til den samme Minister. Den højtærede Minister gav et lille Tilsagn til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som havde rørt ved Spørgsmaalet om Lærlingeloven, idet den højtærede Minister erklærede, at en Revision af denne Lov forestod i en nær Fremtid. Hermed kan jeg i og for sig kun være tilfreds, thi ogsaa jeg kunde ønske den Lov revideret. Men Ministeren føjede til, at under denne Revision af Loven maatte man se at træffe Bestemmelser, som — jeg tror, jeg kan udtrykke det saaledes — lettede de unge Menneskers Uddannelse. Ja, det kan jeg i og for sig ogsaa være tilfreds med, men det kommer jo an paa, i hvilken Retning Bestemmelserne kommer til at gaa, og jeg vil her henlede Opmærksomheden paa to Ting. Det er selvfølgelig meget ønskeligt, at Mesteren er ansvarlig for de unge Menneskers Uddannelse, men det kan han ikke være nu, thi under de nu herskende Forhold bor de i Regelen ikke i Huset hos ham. Mesteren er derfor aldeles ude af Stand til at føre Tilsyn med, hvordan Lærlingen benytter sine Aftentimer, naar han har forladt Værkstedet. Men for saa vidt der er Tale om Dagtimer, bør man — og det vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister — ved Fremsettelsen af et Forslag til Revision af nævnte Lov tage stærkt Hensyn til, hvad selve Uddannelsen paa Værkstedet kræver. I visse Fag er det saaledes, at Lærlingen uden Skade kan undværes, i alt Fald en Del af Aaret, til Dagundervisning, i andre Fag lader det sig slet ikke gøre paa Grund af hele den stedfindende Organisation mellem Svende og Læredrenge. I Kraft af et Ønske, som ytres fra mere teoretisk Side, at ville paatvinge de praktiske Erhverv en Ordning, der vilde være stridende ogsaa mod Lærlingenes velforstaede Interesser, maa jeg advare imod.

Maa jeg gøre et Par Strøbemærkninger til nogle ærede Medlemmer. Et socialdemokratisk Medlem, det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreassen), nævnte i et længere Foredrag bl. a. et Andragende, som er fremkommet fra Officerer om Adgang til gennem en Retssag at søge afgjort, hvorvidt der tilkommer dem Krigstillæg under den nuværende Krigssituation, eller de skal nøjes med det Tillæg, de har faaet. Det ærede Medlem nævnte med megen Indignation, at den Mand, der havde paataget sig at staa i Spidsen for denne Henvendelse, Oberstløj-

nant Knudsen, er en Mand, som har 6,800 Kr. i Indtægt og for Øjeblikket faar 1,700 Kr. i Tillæg, og det er han ikke en Gang fornøjet med, han vil have 3,400 Kr. Det ærede Medlem fandt, at det var noget af en Skandale, at et saadant Krav kunde fremkomme, samtidig med at Mennesker i Tusindvis ikke vidste, hvor de skulde faa det daglige Brød. Maa jeg have Lov til at gøre opmærksom paa, at det dog vist er en noget skæv Betragtning. Jeg tror ikke, at den Sag er sat i Gang enten for Oberstløjtnant Knudsens eller for andre Oberstløjtnanters Skyld; men Oberstløjtnant Knudsen staar som den naturlige Ordfører for en talrig Klasse af Officerer og Underofficerer, hvoraf den store Mængde hverken har 6,000, 5,000, 4,000 eller 3,000, ja end ikke 2,000 Kr.'s Indtægt, men overordentlig smaa Indtægter, saa at de under de nuværende Forhold er meget vanskeligt stillede, i alt Fald alle de af dem, som er gifte, idet de er omtrent nødte til at føre Husholdning to Steder, fordi Pligten paalægger dem at opholde sig paa et Sted, hvor deres Husstand ikke kan følge med dem. Ligeegyldigt hvad man mener om selve det juridiske Spørgsmaal, som, hvis Ministeren tillader det, vil komme for Domstolene, hvis ikke, vil blive afgjort af Ministeren selv, kan man ikke sige, at dette Andragende er et Bevis for, at man fra de velhavendes Side er saa begærlig, og at det er en Skandale, samtidig med at mange Mennesker ikke ved, hvor de kan faa det daglige Brød. Nej, det er et Ønske fra den store Mængde af lavest lønnede Officerer og Underofficerer, og man kan derfor slet ikke afvise det paa den Façon.

I den Diskussion, der har fundet Sted om alt, hvad der vedrører Maksimalpris-spørgsmaalet og Næringsvæsenet, kunde jeg godt føle mig fristet til at deltage lige saavel som til at følge den Opfordring, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) rettede til mig om en Diskussion om Socialisme og andet; men paa dette Tidspunkt af Forhandlingen, da der vist er et almindeligt Ønske om at blive færdig, skal jeg ikke give efter for denne Fristelse, men ganske afholde mig fra at komme ind derpaa. Jeg maa maaske kun have Lov til i Forbigaaende at berøre en enkelt Ytring, som fremkom fra det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Gerud Jensen). Han berørte Spørgsmaalet om Landbruget som Hovederhvervet og de andre Erhvervs Betydning i Forhold til det. Det er et Spørgsmaal, som jeg overhovedet